

အောင်မြင်စာပေ

နှစ်ခြင်း

နှစ်ခြင်းဇွတ်တန်းရဲ့

ပန်းပုံပြင်

အခန်း (၁)

အစိမ်းရောင်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကြွယ်ဝသည့် ဖြိုးဖြိုးမောက်မောက် မြင်ကွင်းကြီး မှန်ပြတင်းထဲ ဘွားခနဲ ဝင်လာသည်။ မြင်မြင်ချင်း မင်သက်မိရင်း...

ဒါ အစိမ်းရောင်အစစ်တွေ...

သဘာဝတရားကြီးက မွေးဖွားဖြစ်တည်လာတဲ့ ...

အစိမ်းရောင်အစစ်တွေ...

ဟူသောအသိ ဝင်လာသည် နှင့် သူမရင်သည် ညွတ်ညွတ်နူးနူး ဖိုလှိုက်လာသည်။ ။ တရိပ်ရိပ်ပြေးရင်း အနီးအဝေး ချာလပတ်လည်၍ လိုက်ပါနေသော အစိမ်းနု အစိမ်းရင့် အစိမ်းပုပ်ပုပ်...၊ သဘာဝတရားကြီး၏ စုတ်တံနှင့် ခြယ်မှုန်းထားသော သက်ရှိ အစိမ်းပင်လယ် မြင်ကွင်းကျယ်ကြီးကို တအံ့တဩ ငေးမောမဆုံး ဖြစ်လာနေ၏။

မှန်ပြတင်းကို တစ်ပိုင်းတစ်စ လာကွယ်သလို ဖြစ်နေသော မီးခိုးရောင် နေကာလိုက်ကာစကိုပင် ခုံလက်ရန်းရှိ ခလုတ်နှိပ်၍ တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်မိသည် အထိ ဖြစ်ရသည်။ ။

မြင်ကွင်းစိမ်းကြီး တရိပ်ရိပ်ကို ငေးရင်း...

သူမရှေ့က ထိုင်ခုံကျောမှီကို ဆွဲချ၍ ဖြန့်ခင်းထားသော စားပွဲငယ်

ပေါ်တွင် ဖွင့်ဖောက်ပြီး တစ်ငုံမှ မသောက်ရသေးသော ကော်ဖီအေးခွက် ကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

သည် လောက်အရှိန်နှင့် သည် ဘတ်စ်ကားကြီး ပြေးနေတာတောင် ပြည့်လျှံနေသည့် ကော်ဖီတစ်စက်မှ စက္ကူခွက်နံရံမှ ဆင်းမလာချေ။ ကားအတွင်းမှာ တော့ ပကတိ အိမ်လိုပင် ငြိမ်နေ၏။

သူမ ကော်ဖီစားပွဲနှင့် လက်မအနည်းငယ်သာ ခြားသော စားပွဲလေး ပေါ်မှာ လည်း ‘120 Years Old’ ဟု စာတန်းကပ်ထားသော ပုလင်းပြား လေးနှင့်အတူ အပြည့်အလျှံ ထည့်ထားသော ဝိုင်ဖန်ခွက်ကလေး ရှိနေ ၏။

သူမမျက်စိက လှမ်းကြည့်ရင်း ဘေးကပုဂ္ဂိုလ်ဆီ မသိမသာ စောင်းငဲ့ ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။ ။

မြို့တော်အဝေးပြေး ကားဂိတ်မှာ သူမ ကားပေါ် စတက်လာ ကတည်းက သည် အတိုင်းပင် ပုံစံတစ်စက်ကလေး မပျက်။

အမေရိကန် နွားကျောင်းသား အဝတ်အစား အပြည့်အစုံ (သေနတ် တော့ မပါ) နှင့် သက္ကလပ် ဦးထုပ်ပြားကြီး မျက်နှာအုပ်၍ မက်မက်စက် စက် အိပ်လျက်ပါလာပုံ။ သူမ ကျော်ခွ၍ နေရာယူခဲ့ရသည်။ ။ မြင်းစီးခြေ နင်းနှင့် ဆန့်ဆင်းထားတဲ့ ခြေထောက်ကလည်း အရှည်ကြီး။

"အင်း.. ကာလနဂါးမကြီးရဲ့ ဘယ်နှစ်ဥမြောက်က ပေါက်တဲ့ သဘောက်သားပါလိမ့်..."

သူမ ခပ်ငေါ့ငေါ့ တွေးရင်း မှန်ပြတင်းဘက် ပြန်လှည့်သည်။ ။

အို.. လှလိုက်တာ...။

အစိမ်းရောင်မြင်ကွင်းကြီးကို ကျနေခြည် ဝါရွှေရွှေက တလက်လက်

လှမ်းပက်နေသော SUNSET မြင်ကွင်း။ မိခင်သဘာဝတရားကြီး၏ ရင်နှစ်သည်းချာရတနာ သက်ရှိပန်းချီကားချပ်ကြီး၊ အစိမ်းပုပ် အစိမ်းရင့်ရင့် အဆင့်ဆင့် တောင်ထိပ် တောင်ကလပ်တွေပေါ်က ရွှေရောင်နှင့် အဝါရောင်ချင်း ထိခတ်၍ ဖျတ်ခနဲဖျတ်ခနဲ အလင်းဆုံး အဝင်းဆုံး ရွှေမြင်ကွင်းကတော့ သူမရင်တွင်းသို့ နက်ရှိုင်းစွာ နှစ်ခနဲ ဝင်လာသည် ။

စီးထားသော ဖိနပ်ပါးလေး ချွတ်၍ သူမ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလိုက်မိ။ မျက်စိမှ တ်၍ ကြာဖူးလိုလက်ကလေး နဖူးနှင့်ထိထားစဉ် ကြည်လင်အေးသော အသံလေး ပေါ်လာသည် ။

"ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်.. ဝေဒေဟီ ခရီးသွားယာဉ်ပေါ်က ခရီးသည် အပေါင်း မင်္ဂလာပါရှင်၊ ကျွန်မတို့ ယာဉ်ဟာ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်တဲ့ သတ်မှတ်သဘာဝ လေဇုန်အတွင်းကို ဝင်လာနေပြီမို့ သဘာဝလေကို ရှူရှိုက်လိုသူ ခရီးသွားပြည်သူများ မှန်ပြတင်းများကို ဖွင့်လိုက ဖွင့်ထားလို့ ရပြီဖြစ်ကြောင်း.. သတင်းကောင်း ပေးအပ်ပါတယ်ရှင်။

တစ်ဆက်တည်းမှာ ပဲ ကြိုတင် အစီရင်ခံလိုတာကတော့ နောက် (၂၂) မိနစ်ကြာရင် ကျွန်မတို့ ယာဉ်ဟာ နောက်ဆုံးယာဉ်ရပ်စခန်း ဖြစ်တဲ့ သမ္ဘူလ ယာဉ်ရပ်စခန်းကို ဝင်ရောက်ရပ်နားမှာ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်.. ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်"

သူမရှေ့ရှိ ဖန်သားပြင်အသေးလေးနှင့် ကားခေါင်းရှိ ဖန်သားပြင်ကျယ်ပေါ်မှ သရီးဒီအပြုံးနှင့် ချိုသာသော အသံပိုင်ရှင်လေး ပျောက်ကွယ်သွားသည် ။

သူမ ဝမ်းသာအားရ သဘာဝလေ ရှူရန် ပြတင်းမှန်ကို ခလုတ်ဖွင့်လိုက်သည် ။ ကားအရှိန်ကို လိုသလောက် လျှော့ချထားပြီ ဖြစ်သည် ။ ဖန်တီးထားသော အဲယားကွန်းလေ မဟုတ်ဘဲ သဘာဝလေအေး ဝင်လာ၏

သူမ အားပါးတရ ရှူရှိုက်လိုက်မိသည် ။ သူမ၏ ညိုမောင်းသော ဆံပင်လက်လက်တွေ ဝေ့ဝေ့ဖွာလွင့်နေပုံက ပန်းချီဆန်နေပေလိမ့်မည်။

သူမ ဖျတ်ခနဲ သတိရသွားသည် မှာ သူမ၏ ဆံပင်ရှည်အဖျားဘေးက ကိုကာလနဂါးကိုများ သွားရိုက်လေမလားဟူ၍ ဖြစ်သည် ။

ချက်ချင်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည် ။ အလို.. ဘုရားရေ။ သူမ ဖွင့်ထားသော ပြတင်းလေကြောင့် သူမမျက်နှာပေါ် အုပ်ထားသော နွားကျောင်းသားဦးထုပ်က တလှုပ်လှုပ်နှင့် မြောက်ကြွမြောက်ကြွ ဖြစ်နေပါပေါ့လား...။ သူမ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့်ကြောင့်တော့ဖြင့် သူတစ်ပါး မနိုးစေချင်။ ပြီးတော့ သူ့ဦးထုပ် ကြမ်းခင်းခြေနင်းဖတ်ပေါ် ပြုတ်ကျသွားမှာ လည်း စိုးမိသည် ။

သည် လို COUNTRY FOLK မျိုးက အယူသီးတတ်မှန်း သူမ ဖတ်ဖူးသည် ။ လေကလည်း လတ်ဆတ်လွန်း၍ ရှူလို့ က မဝသေး...။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့...။

ဦးထုပ်အကြွတွင် သူမမျက်နှာကို သူမ ခိုးကြည့်လိုက်မိ၏။ ဟမလေးဟဲ့.. ဟိုကာလနဂါးက သူမမျက်နှာကို ဦးထုပ်အောက်မှာ တောင်လည်စည်းပဝါကြီးနှင့် စည်း၍ အုပ်ထားလိုက်သေး...။

လေက ပိုတိုးလာသဖြင့် ဦးထုပ်က လွင့်တော့မည်။ သူမ ပြတင်း ခဏပြန်ပိတ်လိုက်၏။ သူမခေါင်းက ဆံညှပ်ကို ဖြုတ်ယူလိုက်၏။ လက်ညှိုးခန့်ရှည်သော ခပ်ပါးပါး ဆံညှပ်ကလေးနှင့် သူ၏ ဦးထုပ်အနားနှင့် ဝေ့စက်ကုတ်အင်္ကျီကော်လာကို အသာကလေး အသားမထိစေဘဲ ဆွဲကပ်၍ ညှပ်ထိုးပေးထားလိုက်၏။

"ဟူး..."

သူမ အောင်မြင်သွားမှ ပင် အသက်ရှူဖို့ သတိရတော့သည် ။
အဆင်ပြေသွားသည် ။ သူမ စိတ်ချလက်ချပင် ပြတင်းမှန်ကို ပြန်ဖွင့်
လိုက်သည် ။ လေတိုးဝင်လာပြန်သည် ။ သူ့ဦးထုပ်.. သူ့လိုပင်
တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ပါလေတော့...။

ပြင်ပလေကို တဝှေ့ရင်း မြင်ကွင်းထဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စိတ်ကို
လွှတ်ပေးလိုက်မိပြန်သည် ။ ထိုစဉ်.. သူမကိုယ် ရုတ်တရက် ယိုင်သွား၏
။ နှစ်ယောက်ကြားရှိ လက်ရမ်းပေါ်တင်ထားသော သူ့လက်ကိုပင် ယော
င်၍ သွားကိုင်မိ၏။

ကားကြီးက ခြောက်လမ်းသွား အဝေးပြေးလမ်းမကြီးပေါ်မှ
အနောက်စူးစူးသို့ ဖဲ့ဆင်းသော နှစ်လမ်းသွားလမ်းပေါ် ကွေ့ချိုးလိုက်
ခြင်းဖြစ်သည် ။ ခဏတာ သူ့လက်ကို ကိုင်ပြီးမှ သူမ လွှတ်ပေးလိုက်မိ
သည် ။ သူ အနည်းငယ် လူးလွန်၍ လက်ရမ်းပေါ်က လက်နှင့် သူ့ဦးထုပ်
ကို ဖိ၍ ... လက်ကို ဂျင်းဘောင်းဘီ ဝတ်ထားသောပေါင်ပေါ် ပြန်ချရင်း
ဆက်အိပ်သွား၏။

"ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်..၊ နောက်နှစ်မိနစ်တွင်း ကျွန်မတို့
ယာဉ်ဟာ သမ္ဘူလ ယာဉ်ရပ်စခန်းကို ဝင်ပါတော့မယ်ရှင်.. ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ရှင်"

အခုန သရီးဒီ ဖန်သားပြင်ပေါ်က အပြုံးပိုင်ရှင်လေး
အရှင်လတ်လတ်ပင် လျှောက်လမ်းအတိုင်း ပြုံး၍ လျှောက်လာရင်း အိပ်
ပျော်နေသူတွေကို နှိုးလာ၏။ နိုင်ငံခြားခရီးသည် (တိုးရစ်) များမှ လွဲ၍
ကျန်ခရီးသည် အားလုံး မဆင်းလျှင် မရသော သမ္ဘူလ ကားရပ်စခန်း ဖြစ်
သည် လေ။

ဘေးကလူက လက်ပြု၍ ..

"ထမယ်"

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူမ မျက်စိရှေ့က ကော်ဖီခွက်နှင့် ဝိုင်ခွက်ဆီ အကြည့်ရောက်သွား၏။ အခုန လူပင်ယိုင်သွားအောင် ကားကွေ့လိုက်သော်လည်း ပြည့်နေသောခွက်တွေ မမှောက်သည့်အပြင် ဘေးကို ဖိတ်စဉ်၍ ပင် မကျကြောင်း မျက်လှည့်ဆန်ဆန် သူမ တွေ့လိုက်ရသည် ။

ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မဖိတ်စဉ်ကုန်ပါလိမ့်ဟု သူမ အပြင်းအထန် စဉ်းစားကြည့်နေမိစဉ် ကားကြီးသည် အရှိန်လျှော့၍ SAN BU LA PARK ဟူသောဧရာမနီယွန်ဆိုင်းဘုတ်ကြီးအောက်မှ ခေါင်းထိုးဝင် လိုက်လေပြီ။

"ကျေးဇူးပြု၍ နားဆင်ပါရှင်.. FLOATING ROCK ခေါ် အင်ဖာမီရွာကို သွားမယ့်ခရီးသည် များ လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း ဝေဒေဟီခန်းမမှာ ညဉ့်နေစာ စားသုံးရန် အားလုံးကြွရောက်ဖို့ ဖိတ်ကြားအပ်ပါတယ်ရှင်"

နှစ်ခါပြန် ကြေညာတော့မှ ကာလနဂါး အပျင်းကြောဆန့်လိုက်သည် ။ ရှင်းခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ ကားကြီးက ငြိမ့်ညောင်းစွာ ထိုးရပ်လိုက်သည် ။ မျက်နှာပေါ်က ဦးထုပ်ကို ခေါင်းပေါ်ဆောင်းလိုက်သည် ။ နေသားတကျဖြစ်အောင် ဖိသည် ။ မျက်နှာက ပဝါက လျော့တိလျော့ရဲမို့ ငှတ်တုတ်ထိုင်ရင်း လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်၍ ပြန်စည်းသည် ။ သူမ မတ်တတ်ရပ်နေပြီ။

သူမကို တစ်ချက်ကလေး မော့မကြည့်ဘဲ ဆင်းထားသော ခြေထောက်ကို နောက်ဆုတ် လမ်းဖယ်ပေးသည် ။ သူမ လှမ်းထွက်ရန် ပြင်စဉ်မှာပဲ သူ့လည်သာဝှေ့စက်ကုတ် ကော်လာပေါ်က ဆံညှပ်ကို မြင်သွားပြီး.. ညာ

လက် လက်မလက်ညှိုးနှင့် ဖျတ်ခနဲ ဆွဲဖြုတ်၍ (မျက်နှာရှေ့ထောင်၍)
သိကြားမင်း၏ ဝရဇိန်လက်နက်ကို ခုမှ ပင် မြင်ဖူးသူလို ကြည့်ရင်း
ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ညိတ်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။

ပြဿနာပဲ...။ ဆံညှပ်က ဦးထုပ်မှာ ကပ်ပါသွားရင်သွား ဒါမှ
မဟုတ် သူ မမြင်အောင် ပြုတ်ကျနေခဲ့ရင် ပြီးတဲ့ ဟာကို အရစ်ကတော့
ရည်ဦးတော့မည်။

တတ်နိုင်ဘူး...၊ သူ့ကို ညဉ့်စာခန်းမထဲ မဆုံအောင် ရှောင်နေပြီး
ကားပြန်ထွက်ရင် ထိုင်ခုံအလွတ် တစ်ခုခုကို နေရာရွှေ့ပေးဖို့ ကားယာဉ်
မယ်လေးကို ပြောရမှာ ပဲ။

သူမ ဆလင်းဘက်ချီ လွယ်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ။ ရှေ့က
တန်းစီ၍ ဝင်သွားသော စင်္ကြံလမ်းကို တန်းစီ၍ ဖြတ်ဝင်ကြရပြန်သည်။ ။
ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်က ကြည့်မှန်နံရံတွေ ကာရံထားသည်။ ။

သူမကိုယ်သူမ ကြည့်မှန်ထဲ စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရင်း..

သူမအဝတ်အစား အသုံးအဆောင်နှင့် ဆံပင်ကစ၍ ဖိနပ်ခြေဖျားအ
ထိ အင်တာနက်ဖေဖေ "အာကောင်းထင်"၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း တ
လေးတစား ပြင်ဆင် ဝတ်စား လာပြီးသား ဖြစ်နေခဲ့သည် လေ။

"သမီးနန်းမွေ.. ဖေဖေဆီ လာလည်မယ်ဆိုရင် အရေးအကြီးဆုံးအချ
က်က ဖေဖေတို့ ရွာ အင်ဖာဗီရဲ့ ရွာသူတွေလို ပြင်ဆင်ဝတ်စား လာရ
လိမ့်မယ်၊ ရွာဘာသာစကား ရွာဓလေ့ကို ဖေဖေ အွန်လိုင်းမှာ သင်ကြား
ပြီးဖြစ်လို့ သမီး တော်တော်လေ့ကျင့်ပြီးသား ဖြစ်နေပေမယ့်... နည်း
နည်းပါးပါး မှားယွင်းတာ ပြဿနာ မရှိဘူး၊ သမီးကို တစ်ရွာလုံးက ဧည့်
သည် မှန်း သိတယ်၊ အမှားအယွင်း မခံနိုင်တာက ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနဲ့
သမီးရဲ့ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတွေပဲ၊ ဆံပင်ပုံစံ ဆံညှပ်ကလစ်က အစ

ဖိနပ် ခြေသည်းနီအဆုံး အားလုံးဟာ ရွာသူဒီဇိုင်းနဲ့ ရွာသုံးပစ္စည်းစစ်စစ် တွေပဲ ဖြစ်ရမယ်"

လူကိုယ်တိုင် လုံးဝ မမြင်ဖူးသေးသော မွေးစားဖေဖေ "အာကောင်း ထင်" ၏ အွန်လိုင်းပေါ်က စကားများကို သူမ ပြန်လည် ကြားယောင် သည်။

ဖေဖေညွှန်ကြားသော (မြို့တော်ရှိ) အင်ဖာမီ အလှပြင်ဆိုင်ကြီး ငါး ဆိုင်အနက် အကောင်းဆုံးဆိုင်တွင် သူမ ရွာသူဒီဇိုင်းဖြစ်အောင် အား လုံးပြောင်း၍ ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ရွာသူဒီဇိုင်းနှင့် နေသားကျအောင်လည်း တစ်ပတ်ခန့် ဟိုတယ်တွင် အခန်းအောင်းရင်း လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကားပေါ်တွင် အတွင်းသိ မဟုတ်ပါက သူမကို ရွာသူပင် ထင်မှတ်ကြပေ မည်။

အင်း... ဟိုရွာသား COUNTRY FOLK ကရော ရွာသားအစစ်လား၊ ငါ့ လို အတုပဲလား၊ သူ ရွာသားအစစ် ဆိုရင်တော့ ငါ့ကို ရွာသူအတုမှန်း သိ နေမလား... သိမနေဘူးလား။

အို.. ငါက ဘာလို့ စိတ်ဝင်စားနေရတာတဲ့ တုန်း..၊ သူက ငါ့ကို.. အဲ.. ရွာစကားနဲ့ ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ အင်း... ရပြီ.. သူက ငါ့ကို ဖုတ်လေသည့် ငပိ ရှိလေ၏ မှ မထင်ခဲ့တာပဲဟာ.. ဟင်းဟင်း...။

ထိုစကားကို သူမ အွန်လိုင်းပေါ်က စုဆောင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငပိ ဆိုတာ ငါးကို ဆားပက်ပြီး နှစ်ချို့အောင် အပုပ်ခံထားတာတဲ့ ..။ စားဖူး ဖို့ နေနေသာသာ ငပိအစစ်ကို မြင်ပင် မမြင်ဖူးသေး။ တွေးရင်း သူမတစ် ကိုယ်တည်း ပြုံးနေစဉ်..

ရှေ့နားက ကြည့်မှန်ထဲက တံခါးချပ် ပွင့်သွားပြီး ဝန်ထမ်းဝတ်စုံနှင့် မိန်းမလှလေးက ပြုံး၍ အထဲကို ခဏလေးကြွပါရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။

သူမ ရွာသူမဟုတ်မှန်း ဘယ်ဟာက ပေါ်လွင်နေပါလိမ့်။ ကြည့်မှန်များ ထဲတွင် စကင်နာ ဖတ်နိုင်ကြောင်း သူမ သိနေခဲ့သည် လေ။ သူမကို ဒိုးယိုပေါက် စစ်ဆေးနေခဲ့ကြသည် မှာ သေချာသည် ။

"ကျွန်မ အင်ဖာဗီ ဧည့်သည် ပါ၊ ဘာများ အမှားအယွင်း ရှိလို့ ပါလဲရှင်"

"အများကြီး မဟုတ်ပါဘူး၊ အတွင်းခံကအစ ရွာသူ ပီသပါတယ်၊ ဟောဒီ.. အပြင်က အလွယ်တကူ မင်ရတဲ့ ဆလင်းဘတ်ချ်တစ်ခုပဲ နည်းနည်း ပြောစရာရှိလို့ ပါရှင်"

"ဒါ အင်ဖာဗီပါလာ 'ဝမ်း'က ဝယ်ခဲ့တာပဲ၊ (၂၀) ရာစုအစစ်ပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင်.. (၂၀) ရာစု ပစ္စည်းအစစ်ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် နှစ်ကုန် ဒီဇင်ဘာ ဒစ်စကောင့်နဲ့ ချပြီး ဈေးလျှော့ရောင်းတဲ့ ဓလေ့ဟောင်း ရှိခဲ့တယ်လေ၊ ဟောဒီ.. selling date က ဇန်နဝါရီဆိုတော့ အရောင်းဒိတ်က (၂၁) ရာစုထဲ ဝင်နေလို့ ပါရှင်"

သူမ အံ့သြသွားသည် ။ သူတို့ တွေ စေ့စပ်သေချာလိုက်ပုံ။

"အင်ဖာဗီဟာ (၂၀) ရာစုစစ်စစ် ဖြစ်တဲ့ ရွာမို့ပါရှင်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး အိတ်ထဲက ပစ္စည်းတွေ သွန်လိုက်ပါ"

"ရှန်.. ကျွန်မက ဘာနဲ့ ထည့်သွားရမလဲ၊ (၂၀) ရာစုလိပ် ကြပ်ကြပ် အိတ်လေးနဲ့ လား"

ဝန်ထမ်းမလေးက သဘောကျစွာ ရယ်ရင်း..

"အင်ဖာဗီမှာ တော့ ရှင် အဲဒီကြပ်ကြပ်အိတ် ယဉ်ကျေးမှုကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရဦးမှာ ပါ၊ ဒီမှာ တော့ မရှိတော့ဘူးရှင်၊ စန်ဘူလမှာ

ကြွပ်ကြွပ်အိတ် လက်ဝယ်တွေ့ရှိရင် ရာဇဝတ်မှုထက် အပြစ်ကြီးတယ်၊
ကဲ.. ဟောဒီမှာ ရှင့်အိတ်နဲ့ တံဆိပ်တူ ပုံစံတူအိတ်တစ်လုံး လက်ဆောင်
ပေးလိုက်ပါ့မယ်၊ သူလည်း ခရစ္စမတ်မတိုင်ခင် အရောင်းအဝယ် ဖြစ်
ထားတာပါ"

တစ်မိနစ် မကြာလိုက်။ လှူတန်းထဲ သူမ ပြန်ရောက်၍ ရွှေမျောပါ
လာ၏။

ဪ.. အင်ဖာဗီဟာ ဒါကြောင့်လည်း နာမည်ကျော်တာကိုး..။ တစ်
နှစ်ကို ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် နှစ်သန်းခွဲကျော် အလည် လာလေ့ ရှိသတဲ့
။

FLOATING ROCK... ပေါလောပေါ်နေတဲ့ ကျောက်ဆောင်ကြီးရေ...
ကိုယ့်မြေဆီ.. ကိုယ့်အမွေဆီ... "နန်းမွေ" လာနေပြီ။
